

Förslag till plan för möten och studier om kärnvapenfrågan, Seriges förhållande till NATO, rymdens militära användning och vad kvinnor skulle vilja ha i stället.

23 januari, kl 18.00, första studieträffen, Solidaritetshuset

Denna träff inleds med att vi ska fundera över hur det står till i Sverige när det gäller försvarsfrågor. Den tidigare generalen Carl Björemann talar om det senaste decenniets förändringar. Han har nyligen publicerat en bok "Konsten att lägga ner ett försvar utan att nån bryr sig".

Till möte nr 2 ska vi läsa Vi mänskors tidskrift "NATO – från försvarsorganisation till nykolonial militärallians".

16 februari, kl 18.00, andra studieträffen, Solidaritetshuset.

Här inleder vi med en film om NEAT, North European Aerospace Testrange, i Norrbotten, och samtalar kring viktiga frågeställningar, som kommit upp i samband med läsningen av artiklarna i den utdelade tidskriften. Pelle Sunvisson och Puma Berg från icke-våldsnätverket Ofog berättar om föregående sommars lyckade aktioner i Luleå och visar filmer därifrån.

Till den första öppna föreläsningen på ABF-huset den 3/3 läser vi om kvinnors kamp mot militarism i Sverige och världen. Här kan vi presentera det europabaserade kvinnoätverket mot NATO.

3 mars, Kvinnokamp mot NATO, ABF, Hedén-salen, kl 13-16. Föreläsning Ingela Mårtensson och Maj Britt Theorin föreläser om NATO och EU och leder en diskussion om Kvinnor för freds roll i denna kamp.

Gun-Britt Mäkitalo, Kvinnor för fred, Kiruna, medverkar också.

Till föreläsningen den 31/3 läser vi "From Venus to Mars", författare Hans Slijper - finns att ladda ner på www.space4peace.org och "Sweden's strategy for the Arctic region", utgiven av UD. Artikeln delas ut alt. sänds ut via e-post. Ytterligare artiklar om US/NATO i Arktis kommer att delas ut.

31 mars, Rymdinstallationer för krigföring, ABF, Hedén-salen, kl 11-16

Tre *föreläsningar* om rymdens alltmer ökande roll i dagens krigföring.

Norsk militarisering av polområdena i strid med norsk officiell politik och internationalt regelverk. Föreläsare är Bård Wormdal, journalist på NRK, författare till den nyutkomna boken "Satellitkrigen".

Nuclear weapons in the 21st century. Föreläsare är Jacqueline Cabasso, chef för Western States Legal Foundation, Californien, som granskar och avslöjar USAs hemliga kärnvapenutveckling från kärnvapenlaboratorierna till utplaceringen i bl.a Europa. Skribent och författare till en rad skrifter om kärnvapen. Initiativtagare till det globala nätverket mot kärnvapen Abolition 2000. Hon fick SeanMcBride-priset för sitt outtröttliga arbete 2009. Se hemsidan www.wslf.org. Hon är en kunnig och engagerande föreläsare, som varit inbjuden talare på konferenser i bl a Hiroshima i Japan, Kina, Ryssland, Indien, och flera länder i Europa.

Europe the leading space power- the example of Galileo. Föreläsare är Regina Hagen, Darmstadt, Tyskland, expert på Galileo, där en av nedladdningsstationerna nyligen installerats

i Kiruna. Regina är medlem i INESAP (International Network of Engineers and Scientists Against Proliferation).

14 april, Kärnvapen – vem bryr sig? ABF, Palme-salen, kl 13-16

Föreläsare är Agneta Norberg, som kommer att fokusera på ansvarsfrågan. Oklart ännu om företrädare för några politiska partier kan närvara. .

Från 29 april till 11 maj 2012 hålls en förberedelsekonferens i Wien inför NPT-mötet i New York 2015. Kvinnor för fred bör vara väl förberedda inför att eventuellt delta i denna viktiga konferens. Se www.reachingcriticalwill.org. Att läsa: ”Obama and the Nuclear War Plan” av Hans Kristensen och ”Nuclear Weapons in Europe”

12 maj, Vilken säkerhet vill vi kvinnor ha? Hur ska den i så fall se ut? ABF, Palme-salen, kl 13-16

Inledning av kunniga fredsforskare som kan beskriva ett annat scenario än det som uppnås via militära ingripanden och militärt försvar.

/Tänkbara medverkande är My Leffler, Ulla Klötzer, kvinnliga forskare som Berit Ås tipsar om via Anne Allard, Norske Kvinneuniversitetet, Jan Öbergs kvinnliga forskarkollegor, Maud Eduards/

Carl Björemans, f d general, ställde flera inledande frågor: Är en svensk soldat fredsbevarande? Vilken idealbild har vi? Villkoren för detta?

Villkoren är mycket otydliga idag.

Han gav en initierad tillbakablick på hur det svenska försvaret sköts under efterkrigstiden. Tidigt krävdes ett ”försvar utan luckor” - ett försvar som inkluderade samtliga försvarsgrenar, ett stort antal regementen spridda i landet och kärnvapen! Stora summor skulle alltså satsas på försvaret. Ulla Lindström, försvarsminister under en period, strök kärnvapen i budgeten. Försvaret kom ändå att kosta enormt mycket pengar. Satsningen på stridsflygplan gjordes tidigt, SAAB-industrin blev en viktig kugge i försvarsmaskineriet. Sverige hade fyra olika typer av stridsflygplan – flera än vad USA hade!

Efter 1989 reducerades hotbilden i och med Sovjetunionens fall. JAS-projektet blev trots detta fortsättningsvis mycket centralt inom försvarsindustrin. 1997 gjorde dock ÖB helt om, förklarade att Ryssland inte är fiende längre och den nya inriktningen blev bl a att lägga ner det territoriella försvaret. En hållning internt var att inte blanda in politikerna! Detta fick katastrofala följder, det blev organisatoriskt kaos. Det nationella försvaret försvann och därmed en kapitalförstörelse av stora mått.

Hur bör det se ut i stället?

Folkrätten bör vara närvarande i alla åtgärder. Allas delaktighet och ansvar i försvarsfrågor är nödvändigt! Regeringen har tappat greppet i dessa viktiga frågor och det är uppenbarligen flygindustrin som styr. Försvaret bör vara regeringens verktyg, så är det inte idag.

Frivilligförbandet är ett exempel med den osäkra bemanning som följer av detta. Plikt ersätts av frivillighet. I själva verket är det så att den tidigare värnplikten var en broms för att gå i krig, mycket tack vare den gedigna utbildning de värnpliktiga fick, bl a i folkrättsfrågor. Idag är Sverige beroende av USA och NATO när det gäller materiel, utbildning osv. Det är en stor fara i att ta intryck av NATO-kulturens konstruktion av olika händelsers utveckling. Begreppet fredsframtvängande insatser kan härledas från denna kultur.

Vi ska ha ett defensivt försvar inte offensivt! Regeringen måste styra och inte låta särintressen ta över. Fredsbevarande aktioner, stabila förband och utbildningsresurser främjar freden.

Hans slutkläm blev

- bekämpa begreppet ”fredsframtvängande”
- kräv av regeringen att den tar sitt ansvar.